

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010087
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419010087.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného Q. P., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Q. P., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27.02.2020, sp. zn. 2T/17/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 27.05.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Q. P. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Q. P. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v znení zák. č. 316/2016 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ T. zák., ktorého sa dopustil tak, že:

dňa 16. apríla 2017 asi o 18.15 h riadil osobné motorové vozidlo O. I. evidenčného čísla DS XXX FM na výjazde na účelovú komunikáciu medzi obcami F. a C., kde v rozpore s ustanovením § 4 odsek 1 písmeno c) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu tohto vozidla a v rozpore s ustanovením § 21 odsek 1 tohto zákona, podľa ktorého pri vchádzaní na cestu z miesta mimo cesty, z poľnej cesty, z lesnej cesty, z cestičky pre cyklistov, z obytnej zóny alebo z pešej zóny vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste, nedal prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu značky C. X., evidenčného čísla NZ XXX FN, riadenému poškodeným X. A., nar. XX.XX.XXXX v A. N., bytom X. XX, v dôsledku čoho náhle vošiel do jeho jazdnej dráhy, následkom čoho poškodený X. A. pri obchádzaní vozidlom pred ním sa nachádzajúcej jamy s cieľom zabrániť zrážke začal brzdiť, stočil volant doprava a vozidlom vbehol do priekopy a utrpel tak vykĺbenie pravého bedrového kĺbu so zlomeninou hlavice stehrovej kosti s dobou liečenia od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX,

Za to mu bol podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, písm. l) Tr. zák. a nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd mu bola určená skúšobná doba 1 (jeden) rok. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v cestnej premávke na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú Q. zdravotnú poisťovňu a.s. W., časť F., F. cesta č. 2, G.: XXXXXXXX a poškodeného X. A., nar. XX.XX.XXXX v A. N., trvale bytom X. XX, s nárokom na náhradu škodu odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste.

V písomne podanom odvolaní, ktoré zdôvodnil prostredníctvom obhajcu, uviedol, že u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie peňažného trestu, resp. podmiennečného odňatia slobody a peňažného trestu, bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vzhľadom na časový odstup od spáchania trestného činu. K dopravnej nehode došlo 16.04.2017, teda pred tromi rokmi a od tej doby obžalovaný žije riadnym životom, pričom je neopodstatnené ukladať mu trest zákazu činnosti zvlášť aj z toho dôvodu, že vzhľadom na jeho prácu je takýto trest likvidačný, keďže obžalovaný potrebuje motorové vozidlo v práci, pretože vykonáva skúšobné jazdy a testy motorových vozidiel. U obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, čo súd I. stupňa aj bral do úvahy, keď mu ukladal trest na dolnej polovici trestnej sadzby. Namietal, že nebral do úvahy osobné pomery obžalovaného v zmysle nevyhnutnosti potreby používania motorového vozidla, odstup času od spáchania skutku a bol toho názoru, že aj bez uloženia trestu zákazu činnosti by bol splnený účel trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, pretože samotná hrozba trestom splní tento účel. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a uložiť obžalovanému iba podmiennečný trest odňatia slobody, prípadne jeho kombináciu s peňažným trestom.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný požiadal, aby verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti, pričom obhajca zotrval na podanom odvolaní.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, pretože trest bol uložený v súlade so zákonom a trest zákazu činnosti je podľa jeho názoru skôr mierny ako prísny.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, nakoľko proti tomuto výroku obžalovaný ani prokurátor odvolanie. Poukazujúc na vyššie uvedené, nadriadený súd preskúmaval iba výrok o treste uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom.

Pokiaľ obžalovaný vo svojom odvolaní namietal uložený trest a to najmä trest zákazu činnosti poukazujúc na skutočnosť, že od spáchania trestného činu uplynula už dlhšia doba a že sa priznal a svoje konanie úprimne oľutoval, a že viedol riadny život, súd I. stupňa všetky tieto skutočnosti zohľadnil pri ukladaní trestu, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. Správne postupoval, keď konštatoval, že žiadna priťažujúca okolnosť u obžalovaného zistená nebola.

Pri ukladaní trestu súd I. stupňa postupoval podľa ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania iných trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Týmito zásadami pre ukladanie trestu sa aj podľa názoru odvolacieho súdu súd I. stupňa dôsledne riadil a preto trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok považoval za správny a zákonný a tiež primeraný na prevýchovu obžalovaného.

Ani odvolací súd nebol toho názoru, že uloženie len peňažného trestu, namiesto trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom, by nebolo dostatočné na jeho prevýchovu, s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný poškodenému spôsobil svojim nedbanlivostným konaním zranenia, ktorých doba liečenia a práceneschopnosti trvala viac ako rok a pol, teda spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví. V plnom rozsahu sa odvolací súd stotožnil s tým, že na prevýchovu obžalovaného bude postačujúce uložiť trest odňatia slobody na 1 rok, t.j. na samej spodnej hranici trestnej sadzby s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, keď zohľadnil doterajší spôsob života obžalovaného, poľahčujúce okolnosti, ako aj prostredie, v ktorom žije a pracuje a preto možno dôvodne očakávať, že tento trest bude dostatočným na jeho prevýchovu.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Ako bolo zistené a konštatoval to aj súd I. stupňa pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovaný pred spáchaním trestného činu sa dopustil štyroch priestupkov. Odvolací súd konštatuje, že z toho v dvoch prípadoch mu boli uložené pokuty a to jedenkrát aj za rýchlosť jazdy a v dvoch prípadoch mu bol zadržaný vodičský preukaz a uložený zákaz činnosti, pričom prvýkrát to bolo v apríli 2011 za rýchlosť jazdy v trvaní 6 mesiacov a v druhom prípade tiež v apríli 2015 na 14 mesiacov za spôsobenie dopravnej nehody. Naposledy trest zákazu činnosti vykonal 04.11.2015. Rok a pol nato sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví so spôsobením ťažkej ujmy na zdraví, za čo bol uznaný vinným práve napadnutým rozsudkom.

Trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 1 rok, ktorý bol obžalovanému uložený súdom I. stupňa, považuje aj odvolací súd za správny a zákonný, zohľadňujúci všetky kritéria ukladania trestov uvedené už v hore citovanom ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Správne súd I. stupňa uviedol, že len samostatný peňažný trest, resp. kombinácia peňažného trestu a podmieneného trestu odňatia slobody bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke, by na prevýchovu obžalovaného nebola dostatočná. Námietka obžalovaného, že tento trest nie je potrebné ukladať, vzhľadom na dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania činu a poukazujúc na to, že obžalovaný vodičské oprávnenie potrebuje na výkon svojho povolania, je irelevantná, pretože obžalovaný aj v minulosti sa prejavil ako nedisciplinovaný vodič, ktorý už mal uložený trest zákazu činnosti v priestupkovom konaní a napriek tomu opätovne spáchal, v tomto prípade, trestný čin v súvislosti s touto činnosťou, t.j. s riadením motorového vozidla, pričom došlo k ťažkej ujme na zdraví poškodeného.

Keďže súd I. stupňa sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie o ukladaní trestu a tieto v odôvodnení napadnutého rozsudku aj dostatočným spôsobom vyhodnotil a odôvodnil, v podrobnostiach na ne odvolací súd odkazuje.

Keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozhodnutia, odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.